

Postanowienie z dnia 7 maja 2003 r.

III SW 11/03

Przedstawienie kserokopii statutu stowarzyszenia lub zaświadczenia o dokonaniu wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego z adnotacją "za zgodność", dokonaną przez wiceprezesa stowarzyszenia, nie czyni zadość wymaganiom z art. 48 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (Dz.U. Nr 57, poz. 507 ze zm.).

Przewodniczący SSN Krystyna Bednarczyk, Sędziowie SN: Roman Kuczyński (sprawozdawca), Zbigniew Myszka.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 maja 2003 r. sprawy ze skargi Stowarzyszenia Unia Lokalna „Wzajemna Pomoc Mieszkaniowa” na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 29 kwietnia 2003 r. odmawiającą wydania zaświadczenia o przysługiwaniu uprawnienia do udziału w kampanii referendalnej w programach radiowych i telewizyjnych.

o d d a l i ł skargę.

U z a s a d n i e

Uchwałą z dnia 29 kwietnia 2003 r. Państwowa Komisja Wyborcza odmówiła Stowarzyszeniu Unia Lokalna „Wzajemna Pomoc Mieszkaniowa” w Myszkowie wydania zaświadczenia o przysługiwaniu uprawnienia do udziału w kampanii referendalnej w programach radiowych i telewizyjnych nadawców publicznych z uzasadnieniem, że cele statutowe Stowarzyszenia nie są związane z przedmiotem referendum w sprawie wyrażenia zgody na ratyfikację Traktatu dotyczącego przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej; ponadto do zawiadomienia o zamiarze skorzystania z uprawnień do udziału w kampanii referendalnej dołączono nieuwierzytelniony statut Stowarzyszenia i wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego, co jest równoznaczne z niespełnieniem warunków przewidzianych w art. 48 ust. 2 pkt 3

ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (Dz.U. Nr 57, poz. 507).

W skardze na powyższą uchwałę Stowarzyszenie twierdzi, że statut i wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego zostały uwierzytelnione przez Starostwo Powiatowe w Myszkowie, natomiast przedmiot referendum nie został w ustawie zdefiniowany przez co nie można było go ująć w statucie.

W odpowiedzi na skargę Państwowa Komisja Wyborcza podtrzymała swoje stanowisko i wyjaśniła, że w ustawie o referendum nie przewidziano możliwości wezwania zainteresowanego podmiotu do usunięcia wady zawiadomienia o zamiarze skorzystania z uprawnienia do udziału w kampanii referendalnej lub dowodzenia w inny sposób spełnienia wymaganych warunków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest oczywiście bezzasadna. W szczególności należy zauważyć, że ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym reguluje zasady i tryb przeprowadzenia referendum, o którym mowa w art. 125 i w art. 90 ust. 3 oraz w art. 35 ust. 6 Konstytucji RP, a zatem nie dotyczy tylko aktualnej kwestii ratyfikacji Traktatu dotyczącego przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, ale może dotyczyć wszelkich innych spraw o szczególnym znaczeniu dla Państwa (art. 125 ust. 1 Konstytucji RP). Przedmiotem referendum ogólnokrajowego mogą być zatem różne sprawy i stowarzyszenie lub inna organizacja społeczna może być uprawniona do udziału w kampanii referendalnej, o której mowa w art. 49 - 55 ustawy o referendum, jeżeli okaże się, że sprawa będąca przedmiotem zarządzonego referendum mieści się w zakresie celów statutowych danego stowarzyszenia lub organizacji. Jest oczywiste, że w przedmiotowej sprawie kwestia przystąpienia Polski do Unii Europejskiej nie znajduje się w celach statutowych Stowarzyszenia, wobec czego ze względów merytorycznych nie jest ono uprawnione do udziału w kampanii referendalnej. Stowarzyszenie nie spełniło także warunków formalnych, ponieważ do swojego zawiadomienia nie dołączyło wymaganych, właściwie uwierzytelnionych dokumentów, gdyż - jak wynika z przedstawionych przez Państwową Komisję Wyborczą akt - są to kserokopie, potwierdzone „za zgodność” przez wiceprezesa zarządu Zdzisława R., co nie odpowiada wymaganiom z art. 48 ust. 2 pkt 3 ustawy o referendum.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy, nie dopatrując się niezgodności z

prawem zaskarżonej uchwały, postanowił jak w sentencji.

=====